

Aktualności MSSF

W tym numerze:

1. KIMSF 23
2. Laboratorium leasingu
3. Scena czwarta, ujęcie pierwsze: Wyjaśniamy MSSF 9 dla przedsiębiorstw: Faktoring a model biznesowy
4. Zagadnienia odrzucone KIMSF – MSR 37
5. Szpieg w krainie MSSF 15
6. Wiadomości z Cannon Street
7. Z przymrużeniem oka...

KIMSF 23 – Zmniejszenie niepewności w odniesieniu do niepewności podatkowych

Ernesto Mendez omawia kluczowe elementy KIMSF 23 – nowej interpretacji odnoszącej się do niepewności podatkowych.

Komitet ds. Interpretacji MSSF (KI MSSF) opublikował interpretację KIMSF, która wyjaśnia, w jaki sposób należy stosować wymogi w zakresie ujmowania i wyceny zawarte w MSR 12 „Podatek dochodowy” w przypadku, gdy występuje niepewność co do sposobu ujęcia podatku dochodowego.

Kiedy ma zastosowanie interpretacja?

Do rachunkowości niepewnych pozycji podatkowych zastosowanie ma MSR 12, a nie MSR 37 „Rezerwy, zobowiązania warunkowe i aktywa warunkowe”. KIMSF 23 wyjaśnia, jak należy ujmować i wyceniać aktywa i zobowiązania z tytułu odroczonego i bieżącego podatku dochodowego, jeżeli występuje niepewność co do sposobu ujęcia podatkowego.

Niepewne ujęcie podatkowe to ujęcie podatkowe stosowane przez jednostkę, w przypadku którego występuje niepewność co do tego, czy dane podejście zostanie zaakceptowane przez organy podatkowe. Na przykład, decyzja o dokonaniu odliczenia konkretnego kosztu albo niewykazaniu konkretnej pozycji przychodów w deklaracji podatkowej stanowi niepewne ujęcie podatkowe, jeżeli jej akceptowalność jest niepewna w świetle przepisów podatkowych. KIMSF 23 ma zastosowanie do wszystkich aspektów rachunkowości podatku dochodowego, gdzie występuje niepewność co do sposobu ujęcia jakiegós pozycji, na przykład zysku lub straty do opodatkowania, podstaw podatkowych aktywów i zobowiązań, strat i ulg podatkowych oraz stawek podatku dochodowego.

Jaką jednostkę rozliczeniową przyjąć?

Każdy z niepewnych sposobów ujęcia podatkowego rozpatruje się oddzielnie albo łącznie jako grupę,

zależnie od tego, które podejście lepiej przewiduje wyjaśnienie niepewności. Czynniki, które jednostka może brać pod uwagę podejmując tę decyzję, obejmują:

- 1) sposób sporządzania rozliczeń podatkowych i uzasadniania przyjętych rozwiązań; oraz
- 2) podejście, jakie zgodnie z przewidywaniami jednostki przyjmą organy podatkowe w trakcie kontroli.

Jakie założenia powinna przyjąć jednostka co do kontroli sposobu ujęcia podatkowego przez organy podatkowe?

Spółka powinna przyjąć, że organy podatkowe uprawnione do skontrolowania i zakwestionowania sposobu ujęcia podatkowego przeprowadzą taką kontrolę i będą miały dostęp do wszelkich informacji. Ryzyko wykrycia nieprawidłowości nie jest brane pod uwagę przy ujmowaniu i wycenie niepewności podatkowych.

Kiedy jednostka powinna wykazać niepewność ujęcia podatkowego?

Jeżeli jednostka uzna za prawdopodobne, że organy podatkowe zaakceptują niepewne ujęcie podatkowe, które zostało przez nią przyjęte bądź też ma być przyjęte w zeznaniu podatkowym, wówczas powinna ustalić ujęcie księgowo podatku dochodowego w sposób spójny z ujęciem podatkowym. Jeżeli jednostka uzna za mało prawdopodobne, aby ujęcie podatkowe zostało zaakceptowane, wówczas powinna odzwierciedlić skutki niepewności w ujęciu księgowym podatku w okresie, w którym to ustaliła (na przykład poprzez ujęcie dodatkowego zobowiązania podatkowego lub zastosowanie wyższej stawki).

Aby uzyskać więcej informacji lub zaprenumerować biuletyn, skontaktuj się z nami pod adresem corporatereporting@uk.pwc.com lub zarejestruj się przez internet.

W jaki sposób wykazuje się skutki niepewności?

Jednostka powinna zmierzyć skutki niepewności metodą, która najlepiej przewiduje rozwiązanie niepewności - albo metodą najbardziej prawdopodobnej kwoty, albo metodą przewidywanej wartości.

Metoda najbardziej prawdopodobnej kwoty może być odpowiednia, jeżeli możliwe skutki są binarne lub jeżeli koncentrują się na jednej wartości. Metoda przewidywanej wartości może być odpowiednia, jeżeli istnieje szereg możliwych rezultatów, które są albo binarne, albo skoncentrowane na jednej wartości. Niektóre obszary niepewności mają wpływ zarówno na podatek bieżący, jak i odroczony (na przykład niepewność dotycząca roku, w którym koszt podlega odliczeniu). KIMSF 23 wymaga stosowania spójnego osądu i szacunków do podatku bieżącego i odroczonego.

Zmiana okoliczności

Osądy i szacunki dokonane w celu ujęcia i wyceny skutków niepewnych pozycji podatkowych podlegają ponownej ocenie w przypadku zmiany okoliczności lub pojawienia się nowych informacji, które mają wpływ na osądy. Nowe informacje mogą obejmować działania podjęte przez organ podatkowy, dowody na to, że organ podatkowy przyjął konkretne stanowisko w związku z podobną

pozycją, bądź też wygaśnięcie prawa organu podatkowego do kontroli konkretnego ujęcia podatkowego. KIMSF 23 stwierdza wyraźnie, że brak uwag ze strony organów podatkowych sam w sobie nie może raczej stanowić zmiany okoliczności ani nowych informacji prowadzących do zmiany szacunków.

Informacje do ujawnienia

KIMSF 23 nie zawiera żadnych nowych wymogów informacyjnych. Natomiast przypomina jednostkom o potrzebie ujawnienia, zgodnie z MSR 1, subiektywnych osądów i szacunków dokonanych przy ustalaniu niepewnych pozycji podatkowych.

Data wejścia w życie i okres przejściowy

Interpretacja obowiązuje dla okresów rocznych rozpoczynających się 1 stycznia 2019 r. lub później. Dozwolone jest jej wcześniejsze zastosowanie. W momencie początkowego ujęcia jednostka może zdecydować się na wcześniejsze zastosowanie Interpretacji:

- 1) retrospektywnie stosując MSR 8, o ile to możliwe bez wykorzystywania informacji uzyskanych w późniejszych okresach; lub
- 2) retrospektywnie, ujmując skumulowane skutki pierwszego zastosowania interpretacji na dzień pierwszego zastosowania jako korektę bilansu otwarcia zysków zatrzymanych (lub – odpowiednio – innego składnika kapitału własnego).

MSSF 16 wprowadza istotne zmiany do rachunkowości leasingu, ale jakie dodatkowe informacje należy przedstawić w sprawozdaniu finansowym? Czy profesor Lee Singh może pomóc w rozwiązaniu problemów z zakresem informacji do ujawnienia? Poeksperymentujmy!

Hipoteza

Zmiany w rachunkowości leasingu są jedynymi nowymi wymogami wprowadzonymi przez MSSF 16. Wytyczne dotyczące informacji do ujawnienia pozostają takie same.

Testy i analiza

MSSF 16 wymaga od leasingobiorców ujmowania składnika aktywów dotyczącego prawa do użytkowania oraz zobowiązania z tytułu leasingu w odniesieniu do niemal wszystkich umów leasingu. Standard zawiera poprawione wytyczne w sprawie informacji do ujawnienia wymagające podania dalszych informacji na temat tych aktywów i zobowiązań, a także zawiera konkretne wymogi informacyjne.

Leasingobiorca powinien ujawnić:

- Zwiększenia, amortyzację za okres i wartość bilansową na koniec okresu dla aktywów stanowiących prawa do użytkowania, w podziale na kategorie aktywów;
- Analizę wymagalności zobowiązań z tytułu leasingu;
- Koszty z tytułu odsetek od zobowiązań z tytułu leasingu;

Laboratorium leasingu

- Koszty z tytułu zmiennych płatności leasingowych nie ujęte w zobowiązaniach z tytułu leasingu;
- Koszty dotyczące leasingu krótkoterminowego oraz przedmiotów leasingu o niskiej wartości;
- Łączne wpływy środków pieniężnych dotyczące leasingu; oraz
- Zyski lub straty wynikające z transakcji sprzedaży i leasingu zwrotnego.

Należy również ujawnić informacje o umowach leasingu nieujętych na podstawie wyłączenia z ujmowania: zarówno dotyczące kosztów poniesionych w danym okresie, jak i przyszłych zobowiązań.

Standard dodatkowo nakłada na jednostki wymóg ujawniania przyszłych wpływów pieniężnych, na które leasingobiorca jest potencjalnie narażony, a które nie zostały ujęte w zobowiązaniu z tytułu leasingu. Obejmuje to zmienne płatności leasingowe, opcje przedłużenia i rozwiązania umowy leasingu oraz gwarancje dotyczące wartości rezydualnej. Stanowi to część wymogu ujawnienia dodatkowych informacji jakościowych i ilościowych dotyczących działalności leasingowej, co obejmuje także informacje o ograniczeniach lub zobowiązaniach nałożonych przez umowy leasingu.

Okres przejściowy

MSSF 16 pozwala na przyjęcie dwóch różnych podejść do okresu przejściowego: podejścia „w pełni retrospektywnego” lub „uproszczonego”. Standard zawiera konkretne wymogi w zakresie informacji do ujawnienia w przypadku tego drugiego podejścia.

Leasingobiorca powinien ujawnić informacje na temat pierwszego zastosowania:

- Średnią ważoną krańcową stopę procentową stosowaną do zobowiązań z tytułu leasingu na dzień pierwszego zastosowania;
- Wyjaśnienie wszelkich różnic pomiędzy zobowiązaniami z tytułu leasingu operacyjnego przy zastosowaniu MSR 17 na koniec okresu sprawozdawczego bezpośrednio poprzedzającego dzień pierwszego zastosowania a zobowiązaniami z tytułu leasingu ujętymi na dzień pierwszego zastosowania; oraz
- Wykorzystanie jednego lub więcej spośród dostępnych praktycznych rozwiązań.

Wniosek

MSSF 16 ma nie tylko istotne skutki księgowo, ale także zawiera obszerne nowe wytyczne na temat informacji do ujawnienia, dzięki czemu użytkownicy uzyskują więcej informacji niż wcześniej.

Leasingobiorcy powinni zadbać o to, aby przygotowanie informacji do ujawnienia stanowiło część planu wdrożenia nowego standardu. Jest to także moment na ponowną ocenę, czy obecny sposób ujmowania zobowiązań z tytułu leasingu operacyjnego zgodnie z MSR 17 jest właściwy!

Chcesz dowiedzieć się więcej na temat informacji do ujawnienia? Nasze nowe [Przykładowe sprawozdanie finansowe](#) finansowe zawiera załącznik, w którym przedstawiono przykłady ujawnień zgodnie z MSSF 16. Nasz [nowy film](#) może być pomocny przy ustalaniu stóp dyskonta.

Praktyczne skutki

Wymóg przedstawienia uzgodnienia zobowiązań z tytułu leasingu operacyjnego ujawnianych uprzednio zgodnie z MSR 17 ze zobowiązaniami z tytułu leasingu ujętymi po raz pierwszy zgodnie z MSSF 16 pozwala rzucić dodatkowe światło na kwestię dokładności wcześniejszych ujawnień.

Mogą istnieć ważne powody występowania pozycji uzgadniających, takie jak nowe zobowiązania wynikające z przyjęcia standardu, powtórna ocena kontraktów jako umów o świadczenie usług czy korekty wynikające ze sposobu ujęcia opcji przedłużenia bądź rozwiązania umowy leasingu. Jednostki powinny upewnić się, że pozycje uzgadniające nie stanowią korekty ujawnień z ubiegłego okresu.

Ustalenie stopy dyskonta, jaka ma być stosowana do wyceny zobowiązania z tytułu leasingu, jest obszarem, w którym niektóre jednostki mogą napotkać na problemy. Wymogi w zakresie informacji do ujawnienia dotyczące okresu przejściowego spowodują, że będzie to zauważalna wielkość dla użytkowników sprawozdania finansowego.

Wymogi dotyczące ujawnienia bieżących kosztów z tytułu zmiennych płatności leasingowych (i potencjalnego przyszłego narażenia na te koszty) zapewnią użytkownikom dodatkowy wgląd, nawet jeżeli koszty te nie są zawarte w wycenie zobowiązania z tytułu leasingu.

Scena czwarta, ujęcie pierwsze: Wyjaśniamy MSSF 9 dla przedsiębiorstw: Faktoring a model biznesowy

Holger Meurer, ekspert od instrumentów finansowych, wyjaśnia, w jaki sposób faktoring może wpłynąć na wycenę należności

ŚWIATŁO, KAMERA, AKCJA

Szanowny Przedsiębiorco!

Klasyfikacja i wycena aktywów finansowych zgodnie z MSSF 9 jest ustalana na podstawie dwóch kryteriów:

- **modelu biznesowego**, w ramach którego jednostka posiada dany składnik aktywów (kryterium modelu biznesowego); oraz
- **przepływów pieniężnych** wynikających ze składnika aktywów (kryterium charakterystyki umownych przepływów pieniężnych, ang. SPPI *solely payments of principal and interest*).

W niniejszym artykule bliżej przyglądamy się pierwszemu kryterium.

Kryterium modelu biznesowego

Kryterium modelu biznesowego będzie określało klasyfikację aktywów finansowych, które spełniły kryterium SPPI.

MSSF 9 wprowadza rozróżnienie pomiędzy trzema różnymi modelami biznesowymi:

- **Utrzymywanie dla uzyskiwania przepływów pieniężnych:** Jednostka utrzymuje aktywa finansowe w celu uzyskiwania przepływów pieniężnych wynikających z umowy.
- **Utrzymywanie dla uzyskiwania przepływów pieniężnych i sprzedaży:** Jednostka utrzymuje aktywa finansowe w celu uzyskiwania przepływów pieniężnych wynikających z umowy, jak i sprzedaży aktywów finansowych.
- **Utrzymywanie dla sprzedaży:** Jednostka utrzymuje aktywa finansowe z zamiarem ich sprzedaży przed upływem terminu ich wymagalności.

Kryterium modelu biznesowego decyduje o ujęciu księgowym w sposób następujący:

W praktyce określenie modelu biznesowego może rodzić trudności. Jednostka musi wziąć pod uwagę szereg czynników, takich jak częstotliwość, termin i wartość transakcji sprzedaży w przeszłości, przyczyny dokonywania sprzedaży oraz oczekiwania co do sprzedaży w przyszłości.

Faktoring

Przedsiębiorstwa często zawierają umowy faktoringowe w przypadku sprzedaży należności osobie trzeciej i przeniesienia zasadniczo całego ryzyka i korzyści z tych należności. Umowy faktoringowe będą miały wpływ na model biznesowy, w jakim należności są utrzymywane:

Model biznesowy nie będzie modelem „utrzymywania dla uzyskiwania korzyści”, lecz zależnie od regularności sprzedaży należności, będzie to model „utrzymywania dla uzyskiwania korzyści i sprzedaży” lub „utrzymywania dla sprzedaży”. W obu przypadkach należności muszą być wyceniane w wartości godziwej.

Porada praktyczna:

Jeżeli jednostka zbywa w ramach faktoringu tylko część swoich należności (na przykład tylko należności od wybranych klientów), może być możliwe podzielenie portfela należności.

Model biznesowy dla subportfela zawierającego należności objęte faktoringiem będzie modelem „utrzymywania dla sprzedaży”. Model biznesowy dla subportfela zawierającego pozostałe należności będzie modelem „utrzymywania dla uzyskiwania korzyści”.

Wniosek

Klasyfikacja i wycena aktywów finansowych zgodnie z MSSF 9 opiera się nie tylko na przepływach pieniężnych wynikających z danego składnika aktywów, ale także jest zależna od modelu biznesowego, w jakim aktywa finansowe są utrzymywane. Faktoring należności może mieć wpływ na ocenę modelu biznesowego i skutkować wyceną w wartości godziwej.

Pełną gamę naszych publikacji i filmów na temat MSSF 9 można znaleźć [tutaj](#).

Suplement poświęcony odrzuceniom KIMSF – MSR 37

Szukasz odpowiedzi? Może już została udzielona przez ekspertów.

Joanna Demetriou przeprowadza analizę.

Komitet ds. Interpretacji (KI) regularnie rozpatruje do 20 zagadnień na swoich okresowych posiedzeniach. Bardzo niewielki odsetek omawianych zagadnień skutkuje wydaniem interpretacji. Wiele zagadnień jest odrzucanych, a niektóre są przyjmowane i stają się poprawką lub zmianą o wąskim zakresie. Problemy, które nie zostały przyjęte do planu prac, kończą jako „odrzucenia IFRIC”, znane w profesji księgowej jako „not an IFRIC” czyli „NIFRIC”. Odrzucenia NIFRIC są skodyfikowane (od 2002 r.) i umieszczone w „zielonej księdze” standardów publikowanej przez RMSR, chociaż z technicznego punktu widzenia nie mają żadnej racji bytu w autorytatywnych publikacjach. Niniejsza seria prezentuje to, co powinniście wiedzieć o zagadnieniach, które zostały „odrzuczone” przez KI. Omawiamy standardy kolejno, a w tym numerze dochodzimy do MSR 37.

MSR 37 jest rzadko omawiany przez Komitet ds. Interpretacji. Przedstawione poniżej nieliczne decyzje w sprawie wprowadzenia do planu prac zostały podjęte w ostatnich latach.

Depozyty dotyczące opakowań zwrotnych

Jednostki często rozprowadzają swoje produkty w opakowaniach zwrotnych. Takie jednostki pobierają opłatę depozytową za każdy pojemnik i muszą zwrócić ją w momencie odbioru pojemnika. KI stwierdził, że:

Zwrot depozytu stanowi wymianę składnika aktywów niefinansowych na środki pieniężne, jeżeli pojemniki zostaną usunięte z bilansu w ramach pierwotnej transakcji sprzedaży. Zwrot zależy od klienta, a zatem nie mieści się w zakresie MSR 32, lecz wchodzi w zakres MSR 37 jako zobowiązanie do udzielenia rabatu.

Jeżeli pojemniki nie zostały usunięte z bilansu w ramach pierwotnej transakcji sprzedaży, wówczas jedynym prawem klienta jest prawo do zwrotu środków pieniężnych, w którym to przypadku transakcja wchodzi w zakres MSR 32.

Uznano, że różnorodność praktycznych zastosowań prawdopodobnie nie będzie miała istotnego znaczenia i dlatego nie dodano tego zagadnienia do planu prac Komitetu.

Wycena zobowiązań wynikających z programów obrotu emisjami

KI został poproszony o wyjaśnienie, czy wycena zobowiązania wynikającego z obrotu emisjami powinna odzwierciedlać bieżące wartości uprawnień do emisji na koniec każdego okresu sprawozdawczego, w przypadku stosowania MSR 37. Była to podstawa wymagana przez Interpretację KIMSF 3, która została wycofana.

Problem uznano za zbyt szeroki, aby możliwe było wyciągnięcie odpowiednich wniosków i dlatego KI nie dodał go do swojego planu prac.

Uwzględnienie własnego ryzyka kredytowego w stopie dyskonta

KI został zapytany, czy „ryzyko właściwe dla zobowiązania” w MSR 37 sugeruje, że własne ryzyko kredytowe jednostki powinno być wyłączone z korekt stopy dyskonta stosowanej do wyceny zobowiązań.

Zdaniem KI powszechną praktyką jest nieuwzględnianie własnego ryzyka kredytowego, ponieważ jest ono raczej traktowane jako ryzyko jednostki, a nie ryzyko właściwe dla zobowiązania. KI zdecydował, że odpowiedź na to pytanie powinna być udzielona w ramach projektu realizowanego przez Radę mającego na celu zastąpienie MSR 37, i dlatego nie dodał tego zagadnienia do swojego planu prac.

Manual of
accounting
Interim financial
reporting 2017

Podręcznik księgowości – Śródroczna sprawozdawczość finansowa 2017

Zapraszamy do pobrania bezpłatnego ebooka na stronie inform.pwc.com. Zawiera on wytyczne w sprawie MSR 34 oraz przykładowe sprawozdanie finansowe.

Szpieg w krainie MSSF 15

Ruth Preedy, specjalistka z PwC ds. przychodów bada, jak wykazywać licencje zgodnie z MSSF 15 z pomocą Szpiega

Podjejrzeni

Umowa licencji określa prawa klienta do własności intelektualnej (WI) jednostki, a także obowiązki jednostki dotyczące udzielenia tych praw. Najczęściej spotykane licencje obejmują patenty, oprogramowanie, filmy i znaki handlowe.

Opis zdarzenia

Kierownictwo powinno ocenić, czy umowa zawiera w sobie licencję, która jest oddzielnym prawem, a zatem powinna być traktowana jako oddzielny obowiązek wykonania świadczeń.

Jeżeli licencja jest oddzielnym prawem, konieczne będzie określenie jej charakteru.

Licencja może być powiązana z innymi towarami lub usługami, a wtedy trudniej będzie ustalić, czy stanowi oddzielny obowiązek wykonania świadczeń. W przypadku, gdy licencja jest dominującym elementem transakcji związanej, transakcja ta jest traktowana jako licencja.

Fakty

MSSF 15 odnosi się do dwóch rodzajów licencji: prawa dostępu i prawa do użytkowania. Licencja stanowi prawo dostępu, jeżeli:

- umowa wymaga lub klient w uzasadnionym zakresie oczekuje, że jednostka podejmie działania, które będą miały istotny wpływ na WI, do której klient ma prawo;
- prawa takie udzielone bezpośrednio wystawiają klienta na wszelkie pozytywne lub negatywne skutki działań jednostki określonych powyżej; oraz
- działania te nie skutkują przeniesieniem na klienta praw do towaru lub usługi w momencie ich realizacji.

Licencję wykazuje się jako prawo do korzystania z licencji, jeżeli powyższe kryteria nie są spełnione. Sposób ujęcia przychodów jest zgodny z charakterem licencji:

- 1) Licencje stanowiące **prawo dostępu** umożliwiają dostęp do WI jednostki w ustalonym przedziale czasowym, a przychody są ujmowane stosownie do upływu czasu. Kierownictwo powinno wybrać odpowiednią miarę wykorzystania licencji

w celu ustalenia właściwego schematu ujmowania przychodów. Często właściwe będzie przyjęcie metody liniowej, ale mogą wystąpić okoliczności, w których charakter WI lub odnośnych działań powoduje, że bardziej odpowiednie będzie przyjęcie innej metody w celu lepszego odzwierciedlenia przekazania praw klientowi.

- 2) Licencje stanowiące **prawo do użytkowania**, czyli prawo do korzystania z WI jednostki, stanowią obowiązki wykonania świadczeń wypełniane w określonym punkcie w czasie. Kierownictwo powinno ustalić, kiedy kontrola nad licencją została przeniesiona i ująć przychód na tę datę.

Kierownictwo będzie musiało zastosować subiektywny osąd, aby ocenić, czy działalność jednostki będzie miała istotny wpływ na WI. Obejmuje to korzyści, jakie WI daje klientowi. Jeżeli korzyści są czerpane z formy lub funkcji WI, jedynie korzyści zmieniające tę formę lub funkcję będą miały istotny wpływ na WI. W przypadku wartości intelektualnej posiadającej istotną samoistną funkcję, takiej jak muzyka lub filmy, istotna część korzyści wynika z tej funkcji. Jeżeli jednak korzyści są czerpane z elementów innych niż forma czy funkcja własności intelektualnej, działalność jednostki może istotnie wpływać na WI. Na przykład działania jednostki mające na celu wspieranie lub utrzymywanie marki będą miały istotny wpływ na WI.

Zalecenia

Charakter WI ma kluczowe znaczenie dla sposobu ujmowania przychodów. Ocena tego charakteru jest trudna. Dobrym punktem wyjścia będzie prawdopodobnie ustalenie, w jaki sposób klient osiąga korzyści z WI.

Dalsze analizy

Istnieje wyjątek związany z ujmowaniem przychodów z tytułu tantiem opartych na poziomie sprzedaży lub wykorzystania przyrzeczonych w zamian za licencję na WI. Zastanowimy się nad nim w kolejnych artykułach.

Wiadomości z Cannon Street

Wybór wydawcy

Definicja przedsiębiorstwa

Rada kontynuowała dyskusję nad otrzymanymi listami z uwagami na temat definicji przedsięwzięcia. Rada wstępnie postanowiła:

- Wyjaśnić, że warunki definicji przedsięwzięcia są spełnione, kiedy nabyty proces ma istotny wpływ na wytwarzany produkt.
- Ponownie potwierdzić, że możliwość zastąpienia brakujących elementów przez uczestnika rynku nie będzie już brana pod uwagę przy ocenie, czy nabyta grupa aktywów stanowi przedsięwzięcie, jako że nie jest ona częścią tego, co jest nabywane.
- Wyjaśnić, że jeżeli nabyta grupa aktywów wytwarza określony produkt, nawet jeżeli nabywca nie zamierza jej wykorzystywać w takim celu, wówczas to, co jest nabywane, nadal stanowi przedsięwzięcie.

Rada wstępnie postanowiła wyjaśnić, że „inne przychody” w definicji produkcji obejmują przychody wchodzące i nie wchodzące w zakres MSSF 15. Dodatkowo Rada wstępnie postanowiła zmienić definicję produkcji w definicji przedsięwzięcia w Załączniku A, aby zapewnić wewnętrzną spójność w standardzie i usunąć zdanie, że zbiór aktywów i działań obejmujących wartość firmy powinien być traktowany jako przedsięwzięcie. Rada omówi porównanie zmian wprowadzonych przez RSRF (ang. FASB) i RMSR na swoim kolejnym posiedzeniu.

Inne istotne informacje

Bieżące utrzymanie MSSF

MSR 8 – Zmiany zasad rachunkowości wynikające z decyzji KI

Decyzje KI nie są częścią procesu ustanawiania standardów, dlatego nie zawierają wymogów dotyczących okresu przejściowego. Wiele organów nadzoru wymaga przestrzegania decyzji KI, dlatego zachęca się jednostki do dokonywania dobrowolnych zmian polityki rachunkowości w zakresie MSR 8 tam, gdzie zmiany skutkują przedstawieniem „pomocnych, lepszych jakościowo i przekonujących informacji”. Obecnie dobrowolna zmiana polityki rachunkowości jest stosowana retrospektywnie, chyba że jest to niewykonalne ze względów praktycznych. Rada wstępnie postanowiła zmienić MSR 8, aby obniżyć próg niewykonalności ze względów praktycznych dla retrospektywnego zastosowania dobrowolnych zmian polityki rachunkowości zgodnie z decyzjami KI. Proponowany próg obejmowałby rozważenie korzyści i kosztów retrospektywnego wprowadzenia zmiany.

Projekty dotyczące ustanawiania standardów

Działalność oparta na stawkach regulowanych

Rada przeanalizowała przykłady demonstrujące sposób funkcjonowania modelu rachunkowości dotyczącego działalności opartej na stawkach regulowanych. W przykładach pokazano sposób wykazywania aktywów i zobowiązań opartych na stawkach regulowanych w ramach modelu, a także odpowiednie korekty w wyniku finansowym. Rada zastanawiała się nad terminem ujmowania i kwotą wstępnej korekty oraz sposobem i terminem ujmowania odwróceń.

Są to główne punkty czerwcowego posiedzenia Rady wybrane przez wydawcę. Pełną listę wszystkich omawianych zagadnień można znaleźć na stronie RMSR: www.IFRS.org.

Z przymrużeniem oka...

Połączenia jednostek i przyjęcie MSSF

E: mary.dolson@uk.pwc.com
T: + 44 (0) 207 804 2930

E: ruth.e.preedy@uk.pwc.com
T: + 44 (0) 207 213 2123

Zobowiązania, ujmowanie przychodów i inne obszary

E: tony.m.debell@uk.pwc.com
T: +44 (0) 207 213 5336

E: katie.woods@uk.pwc.com
T: +44 (0) 207 804 6238

E: richard.davis@uk.pwc.com
T: +44 (0) 207 212 3238

Instrumenty finansowe i usługi finansowe

E: sandra.j.thompson@uk.pwc.com
T: + 44 (0) 207 212 5697

E: derek.j.carmichael@uk.pwc.com
T: + 44 (0) 207 804 6475

Redaktor Aktualności MSSF

E: ruth.e.preedy@uk.pwc.com
T: +44 (0) 207 213 2123

Niniejsza publikacja zawiera ogólne wskazówki dotyczące wyłącznie poruszonych w niej kwestii, nie stanowi natomiast profesjonalnej porady. Nie uwzględniono w niej celów, sytuacji finansowej ani potrzeb konkretnych odbiorców; żaden odbiorca nie powinien podejmować działań na podstawie informacji zawartych w tej publikacji bez uzyskania niezależnej profesjonalnej porady. Nie wydajemy żadnych oświadczeń ani gwarancji (wyraźnych ani dorozumianych) co do dokładności i kompletności informacji zawartych w tej publikacji oraz, w zakresie dozwolonym prawem, PricewaterhouseCoopers LLP, jej członkowie, pracownicy i agenci nie przyjmują żadnej odpowiedzialności ani obowiązku zachowania staranności w związku z jakimikolwiek konsekwencjami czynności podjętych lub nie podjętych przez Państwa lub inne osoby na podstawie informacji zawartych w tej publikacji oraz wszelkich decyzji podjętych na ich podstawie.

© 2016 PricewaterhouseCoopers. Wszystkie prawa zastrzeżone. Nazwa „PricewaterhouseCoopers” odnosi się do firm wchodzących w skład sieci PricewaterhouseCoopers International Limited, z których każda stanowi odrębny i niezależny podmiot prawny.